

عَنْ جَابِرٍ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: أَعْطَيْتُ خَمْسًا لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ قَبْلِي (1) لَصِرْتُ بِالرَّغْبِ (2) مَسِيرَةَ شَهْرٍ وَحَمَلْتُ لِي الْأَرْضَ مَسْحَدًا (3) وَطَهَّرْتُهَا (4) قَائِمًا رَجُلٌ مِنْ أُمَّتِي أَذْرَكَكَ الصَّلَاةَ فَلْيَصِلْ (5) وَأَحَلَّتْ لِي الْعَنَائِمَ (6) وَلَمْ تَحِلَّ لِأَحَدٍ قَبْلِي (7) وَأَعْطَيْتُ الشَّفَاعَةَ (8) وَكَانَ النَّبِيُّ يُعْتَبُ إِلَى قَوْمِهِ خَاصَّةً وَبِعَثْتُ إِلَى النَّاسِ عَامَّةً (9) رَوَاهُ الْخَمْسَةَ إِلَّا أَبَا دَاوُدَ.

Cabir'den, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem şöyle demiştir:

Rabbim bana beş şey vermiştir ki onları benden önce hiçbir peygamber vermemiştir⁽¹⁾: Bir aylık yoldan düşmanınım kalbine korku salındı⁽²⁾. Yer-zü bana mescit kılındı⁽³⁾. Toprak bana temizlik maddesi kılındı⁽⁴⁾. Binaaleyh ümmetimden kime bir yerde namaz gelirse namazımı orada kılsın⁽⁵⁾. Unimetler⁽⁶⁾ bana helâl kılındı; benden önce kimseye helâl kılınmadı⁽⁷⁾. İna şefaafat verildi⁽⁸⁾. Peygamberler özel olarak kendi kavimlerine gönderildi; ben ise bütün insanlara gönderildim⁽⁹⁾. Ebu Davud hariç Beşler rivayet miştir.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ (1) لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ (2) يَهُودِيٍّ وَلَا نَصْرَانِيٍّ (3) ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَّا كَانَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ (4). رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

Ebu Hureyre'den, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem şöyle demiştir: Muhammed'in ruhu elinde olan Allah'a yemin ederim ki⁽¹⁾ bu ümmet-ten⁽²⁾ bir kimse Yahudi veyahut Hıristiyan olsun⁽³⁾ beni duyar da sonra ölüp ve benimle gönderilen şeylere iman etmezse, mutlaka cehennemlik olur⁽⁴⁾. Müslim rivayet etmiştir.

DÖRDÜNCÜ BAB KADERE İMAN HAKKINDADIR

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴾ (1) [القمر: ٤٩].

Allah Teala şöyle demiştir: "Şüphesiz biz her şeyi bir kader⁽¹⁾ ile yarat- tık" (*Kamer*: 49).

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: لَمَّا قَضَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ الْخَلْقَ (1) كَتَبَ فِي كِتَابٍ (2) فَهُوَ عِنْدَهُ فَوْقَ الْعَرْشِ (3) إِنَّ رَحْمَتِي سَبَقَتْ غَضَبِي (4). رَوَاهُ الشَّيْخَانُ وَالْتِّرْمِذِيُّ.

Ebu Hureyre'den, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem şöyle demiştir: Aziz ve celil olan Allah mahlukatı yaratmaya hükmettiği zaman⁽¹⁾ bir ki- tapta⁽²⁾ yazdı, o da yanında Arş'in üzerinde idi⁽³⁾: Şüphesiz rahmetim gazabi- mi geçti, diye yazdı⁽⁴⁾. Şeyhain ile Tirmizi rivayet etmiştir.

- (1) Ruhu kudret elinde olan demektir ki o da Allah Teala'dır.
- (2) Yani ümmet-i davet demektir ki onlar da gönderildiğinden itibaren kıyamete kadar bütün insanlardır.
- (3) Ehl-i kitap olan Yahudilerle Hıristiyanları açıkça söylemiştir, diğerleri ise buna öncelikle dahildir. Allah daha iyi bilir.
- (4) Sahih hadistir: Müslim, 240; Ahmed, Müsned, 2/317, 350; Ebu Avane, 308.
- (5) Yani geçmiş takdir ile demektir, buna göre kader Allah'ın eşyayı ezeli ilmi ve iradesine göre takdir etmesidir yani her şey belli bir zamanda, belli bir yerde ve belli bir nitelikte sınırlanmıştır, bunu da Levh-i Mahfuz'da tespit eylesidir. Çünkü gelecek bapta Müslim'le Tirmizi'nin rivayetinde şöyle denilmiştir: Allah gökleri ve yeri yaratmadan elli bin yıl önce mahlukatın kaderini yazdı.
- (6) Yani onları var etmeden önce durumlarını takdir ettiği zaman demektir.
- (7) Yani kaleme Levh-i Mahfuz'a yazmasını emretti.
- (8) Maksat gözle görülen yükseklik değildir, bilakis derece yüksekliğidir. Sanki kitap Arş'in üzerindedir, o ise Allah katında yüksek derecededir. Çünkü Arş'in üzerinde hiçbir şey yoktur.
- (9) Sahih hadistir: Buharî, 3194; Müslim, 2751; Tirmizi, 3543; İbn Mace, 189; Ahmed, Müsned, 2/242, 259, 260. Rahmet gazabı yenmiştir. İlahî bir ihsan demek olan rahmet, her şeyden ön- cedir ve her şeyden geniştir. Allah Teala: "Rahmetim her şeyi kaplamıştır" (A'raf: 156) demiştir.

Rabbim bana beş şey vermiştir onları benden önce kimseye vermemiştir.

Bu da düşmanların kalplerine bir aylık yoldan düşen korkudur.

Tefsiri: Herhangi bir adam diye başlayan kısımdır.

Su mümkün olmazsa toprakla teyemmüm eder, öyle namaz kılar.

Eski ümmetler ise öyle değildi; namazları ancak havra ve kiliselerde kabul olunurdu.

Savaşlarda düşmanlardan aldığımız ganimetler.

Onları bir yere koyar, bırakırlardı; gökten bir ateş iner, onu yakardı.

Yani büyük şefaafat.

Sahih hadistir, onu beşler rivayet etmemiş, ancak üçler rivayet etmiştir. Bkz. Buhari, 335, 438, 3122; Müslim, 521; Nesefî, 430; Ahmed, Müsned, 3/304; Ebu Avane, 1173; İbn Hibban, Sahih, 3698.

Allah Teala şöyle demiştir: "Âlemler için uyarıcı olmak üzere kuluna Furkan'ı indiren Allah mübarektir" (Furkan: 1). "Bu Kur'an bana vahyolundu (En'am: 19). "Seni ancak bütün insanlar için müjdeci ve uyarıcı olarak indirdik" (Sebe: 28).